

Zile reci

Daniel Vișan-Dimitriu

Ce iarnă se-ntindea pe-un mal de vară:
Cu colți de ger ce se-nfigeau cumplit
În verdele ce n-ar fi vrut să moară
Când mai avea o toamnă de trăit!

Și ce-ntuneric a venit din ceruri,
Ascuns în stratul alb-imaculat!
Erau semințe negre din eteruri
Ce colții-acea au însămânțat.

Plângeau cu frunze de uitări copacii
Și se-ngrozeau de golul de pe ram
Când fulgii reci au devenit tălmacii
Acelea veri cu iarna-n suflet hram.

Tot ce-a urmat a fost o amânare
A iernii care își croise drum
De îndoieli, de plâns și așteptare,
În zile reci de ieri și de acum.